

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 29 juni 2018

*Hine ma tov uma nayim
Shved achim gam yachad (2x)
Hine ma tov
Sheved achim gam yachad (2x)*

In het Hebreeuws staat hier *Ziet hoe goed en hoe liefelijk is het als broeders te zamen wonen.*

Wij zingen de Nederlandse vertaling.

*Zingen en dansen wij samen
Iedereen is hier welkom (2x)
Zing en dans met mij
Mannen en vrouwen samen (2x)*

Samen, iedereen gelijk. In de andere liedjes die we zingen is dat niet altijd zo. Neem het lied *Het is moeilijk bescheiden te blijven* van Peter Blanker.

*'t Is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik.
Zo stoer zo charmant en zo aardig, dat zie je in een ogenblik.
Ik denk als ik kijk in de spiegel, daar staat een geweldige vent.*

't Is moeilijk bescheiden te blijven, voor een kerel met zoveel talent. Ja ja
Roos stelt voor dat de dames *Vent en Kerel* vervangen door *Vrouw en Meisje*.

“Dat is goed”, zegt Nico. “Wij weten wel beter.”

Om daar zijn eigen tegelwijsheid aan toe te voegen:

*Wie niks is en zich niks verbeeldt
Is twee keer niks.*

De verliefde jongeman in het lied *Zeg niet nee* van Pierre Wijnobel wil o zo graag samen zijn met het meisje van zijn dromen. Of zij het ook met hem wil blijft in het midden.

Het meisje dat jaren geleden verliefd was op Nico pakte het voortvarend aan. Zij gaf hem het plaatje *Zeg niet nee* cadeau. Nico zat toen nog in dienst en draaide het plaatje stuk heeft op zijn kleine pickup. Met het meisje werd het echter niets.

*Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee',
Als ik vraag 'ga je mee', zeg dan niet 'neeheehee, maar zeg ja!'
Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee'
Als ik vraag om een zoen, zeg dan niet 'nee niet doen, maar zeg ja!'*

*Jij bent steeds in mijn gedachten
Van 't moment dat ik je ken.
En ik wil beslist niet wachten,
Tot ik vijftientig ben.*

*Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee',
Als ik vraag om een zoen, zeg dan niet 'nee niet doen, maar zeg ja!'
'k Zal je in m'n armen nemen,
Want ik heb zo 't idee,*

*Als ik jou eenmaal gekust heb,
Zeg je zeker nooit meer 'nee'.*

*Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee',
Als ik vraag om een zoen, zeg dan niet 'nee niet doen, maar zeg
ja!'
Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee',
Zeg niet 'nee-hehehee', zeg niet 'nee-hehehee'.*

Margriet draagt het gedicht *Onder de appelboom* voor uit de bundel *Gedichten die mannen aan het huilen maken* van Nick Muller. Het gedicht is geschreven door Rutger Kopland (1934-2012) en is uitgekozen door Jeroen Krabbé. Waarom juist dit gedicht?

“Er is één dichter die een soort ‘ijle lichtheid’ weet te verwoorden, die mij tot in het diepste van mijn ziel kan raken. Of het nou een breekbare ode is aan ‘Jonge sla’, of de zacht geurende zomeravond in ‘Onder de appelboom’ ... Kijk, dat brengt mij aan het huilen. Niet eens zichtbaar, maar vanbinnen.”

Het gedicht staat onder dit Terugblikje.

In het lied *Brandend Zand* van Anneke Grönloh komt er van liefdevol samenzijn niet veel terecht. Jaloezie, moord, eenzaamheid. Maar de herinnering eraan van Roos is heel anders. Vroeger ging zij op zondag met haar vader en moeder regelmatig bij opa en oma op bezoek. Opa vroeg haar dan te gaan zitten op het stoofje bij zijn voeten en om het deuntje van de radio te zingen. Hij bedoelde dan *Brandend Zand*.

*Brandend Zand en een verloren land
En een leven vol gevaar
Brandend Zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar.*

*Zwarte Dino, jij wou Nina
die met Rocco was verloofd.
En toen Rocco werd gevonden
Werd jouw onschuld niet geloofd.*

*Brandend Zand en een verloren land
En een leven vol gevaar
Brandend Zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar.*

*In de haven van Marseille
Danst jouw Nina nu voor geld
Slechts de golven zingen zachtjes
Wat van Dino wordt verteld.*

*Brandend Zand en een verloren land
En een leven vol gevaar
Brandend Zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar.*

Brandend Zand en een verloren land

*En een leven vol gevaar
Brandend Zand berooft je bijna van 't verstand
En dat alles komt door haar*

Gertje op de dwarsfluit, Loek op de gitaar en Gretha op de piano begeleiden de zang. In het tussenspel zit een beetje oosters deuntje. Johanna vindt juist dat stukje heel mooi. Ze maakt me erop attent. "Nu komt het." Maar nee, het blijft stil. En dan toch nog speelt Gertje het. Zucht, zo mooi!

Ook zo mooi is het samenspel van Gertje en Gretha als ze allebei op de dwarsfluit spelen. Gretha is onze pianist. Maar ze heeft dwarsfluitles bij Gertje en ze hebben samen een deel van een sonatine van Françoise Devienne (1759-1803) ingestudeerd. Gretha is nerveus. Voor de piano spelen is toch weer heel anders dan erachter. Maar het klinkt prachtig. Lof!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts

Onder de appelboom van Rutger Kopland

*ik kwam thuis, het was
een uur of acht en zeldzaam
zacht voor de tijd van het jaar.
de tuinbank stond klaar
onder de appelboom
ik ging zitten en ik zat
te kijken hoe de buurman
in zijn tuin nog aan het spitten
was, de nacht kwam uit de aarde
een blauwer wordend licht hing
in de appelboom*

*toen werd het langzaam weer te mooi
om waar te zijn, de dingen
van de dag verdwenen voor de geur
van hooi, er lag weer speelgoed
in het gras verweg in het huis
lachten de kinderen in het bad
tot waar ik zat, tot
onder de appelboom*

*en later hoorde ik de vleugels
van ganzen in de hemel
hoorde ik hoe stil en leeg
het aan het worden was*

*gelukkig kwam er iemand naast mij
zitten, om precies te zijn jij
was het die naast mij kwam
onder de appelboom, zeldzaam
zacht en dichtbij
voor onze leeftijd.*